

Archeologienota Affligem Kerkstraat 57

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

10-7-2024

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan de Kerkstraat 57 te Affligem (provincie Vlaams-Brabant), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt en de bodemingreep een oppervlakte van minstens 1000m² heeft, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied heeft een oppervlakte van ca. 3.975m² en bevindt zich ten oosten van de Kerkstraat, ter hoogte van huisnummer 57. In het noorden en zuiden wordt het terrein begrensd door bebouwde percelen langs de Kerkstraat en in het oosten situeren zich landbouwgronden. Op het terrein was tot voor kort een ééngezinswoning aanwezig, maar deze werd reeds gesloopt. Verder is het terrein begroeid met relatief veel bomen, hagen en andere lagere vegetatie die deel uitmaakte van de tuin rond de voormalige woning.

Het plangebied is gelegen in het centrum van Hekelgem, op ca. 320m ten noorden van de parochiekerk. Op basis van de cartografische bronnen kan gesteld worden dat het plangebied tot op het einde van de 19de eeuw en het begin van de 20ste eeuw gelegen was in een agrarisch gebied ten noorden van de dorpskern van Hekelgem. Ook op heden is de omgeving niet erg dichtbebouwd. In de eerste helft van de 20ste eeuw wordt binnen het plangebied een woonhuis gebouwd en worden de omliggende gronden ingericht als tuin. De woning wordt echter opnieuw gesloopt tegen 2022. Verder onderging het plangebied geen wijzigingen sinds de eerste helft van de 20ste eeuw. Het grootste deel van het terrein bleef bovendien sinds het einde van de 18de eeuw onbebouwd, waardoor oudere archeologische sporen mogelijk gunstig bewaard kunnen zijn. De bebouwing in het westelijke deel van het plangebied zou echter voor enige verstoring gezorgd kunnen hebben, maar dit kan op basis van de bureaustudie alleen niet achterhaald worden.

Het landschap van Hekelgem wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van een oost-west georiënteerde rug met lagere gronden ten noorden en ten zuiden ervan. Vanaf deze rug wateren enkele beken af naar het noorden en zuiden. Het plangebied bevindt zich binnen de hoger gelegen gronden van de heuvelrug, die ten oosten van het plangebied wordt ingesneden door de Weimeersgracht en de Okeibeek. Het terrein helt dan ook relatief sterk van west (ca. +60,3m TAW) naar oost (ca. +57,2). Er is dus sprake van een hoogteverschil van meer dan 3m over een afstand van net geen 100m. De ligging van het plangebied op een hogere locatie in het landschap, in de omgeving van enkele natuurlijke waterlopen, kan interessant geweest zijn voor de mens in het verleden. Gezien de hellingsgraad dient rekening gehouden te worden met mogelijke erosieverschijnselen. Materiaal van de hogere locaties in het landschap kan daarbij verplaatst zijn naar de lagere delen. Eventuele archeologische sites zouden in de hogere landschapsdelen dan ook afgetopt kunnen zijn, terwijl ze in de lagere delen mogelijk afgedekt worden door geërodeerd materiaal.

Op archeologisch vlak zijn in de omgeving rond het plangebied enkele sites gekend. Het gaat voornamelijk om prospectie- en metaaldetectievondsten en historisch gekende sites. Gravend onderzoek is vooralsnog schaars, maar leverde onder meer reeds sporen uit de middeleeuwen op. Het

archeologisch kader toont aan dat de omgeving van het plangebied reeds bewoond werd in de steentijd, Romeinse tijd en middeleeuwen.

Gezien de historische, landschappelijke en archeologische gegevens kan gesteld worden dat voor het plangebied een verhoogde verwachting geldt voor archeologische sites. Zowel in situ bewaarde steentijd artefactensites als sites met grondsporen zouden kunnen voorkomen. Wel dient rekening gehouden te worden met een mogelijke impact van erosie en verstoring door de voormalige bebouwing.

Binnen het plangebied zal een meergezinswoning gebouwd worden. In eerste instantie zal hiertoe de bestaande vegetatie grotendeels verwijderd worden. In het oostelijke deel van het plangebied blijven echter enkele bestaande bomen behouden. Vervolgens wordt het terrein bouwrijp gemaakt. Hiertoe wordt het huidige terreinprofiel plaatselijk aangepast. Er wordt zowel afgegraven (plaatselijk tot maximaal 50cm) als opgehoogd (plaatselijk tot maximaal 180cm).

Het nieuwe gebouwencomplex is min of meer U-vormig en wordt voorzien van een ruime kelder (ca. 1.230m²) die quasi onder het gehele bouwvolume en plaatselijk erbuiten doorloopt. De kelder zal fungeren als parkeergarage met 33 parkeerplaatsen, fietsenbergingen, tellerlokalen en afvalberging. Hij wordt gefundeerd op een algemene funderingsplaat. De parkeergarage wordt toegankelijk gemaakt via een helling (ca. 80m²) die vanaf het zuidwestelijke deel van het gebouw aansluit op de Kerkstraat. Voor de aanleg van de kelderverdieping dient rekening gehouden te worden met een bodemingreep van maximaal 370cm onder het huidige maaiveldniveau. Gezien het terrein op heden relatief sterk helt, is deze ingreep op bepaalde plaatsen minder diep. Ter hoogte van drie liftputten reikt de bodemingreep tot 390cm onder de nieuwe nulpas (+59,6m TAW), wat ter hoogte van doorsnede AA' neerkomt op ca. 440cm onder het huidige maaiveldniveau. Naast de kelderverdieping zal het nieuwe gebouw bestaan uit twee bovengrondse bouwlagen met een footprint van ca. 1.100m². Op het gelijkvloers worden daarbij een handelsruimte (ca. 74,1m²) en acht appartementen ingericht. Deze units worden voorzien van een terras en enkele hebben eveneens een private tuinruimte. Op de eerste verdieping worden negen appartementen gepland. Ook deze worden voorzien van een terras. In het oostelijke deel van het plangebied wordt een gemeenschappelijke groenzone ingericht, deels met het behoud van de huidige bomen, deels met nieuwe vegetatie. Binnen deze groenzone wordt eveneens een bovengrondse wadi aangelegd. Ook rondom het nieuwe gebouw worden nieuwe groenzones gecreëerd. Hierbinnen worden paden en twee fietsenbergingen voorzien. In totaal worden in deze zones ook drie septische putten (een in het noorden, twee centraal), drie regenwaterputten (zuiden) en een infiltratievoorziening (zuidwesten) uitgegraven.

Er zullen aldus aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden over het volledige plangebied, met uitzondering van de te behouden groenzone in het oosten. Eventuele archeologische sites zouden door deze werken bedreigd kunnen worden.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting voor zowel in situ bewaarde steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. Op basis van het bureauonderzoek alleen kan de aan- of afwezigheid van archeologische sites echter niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van dien aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt over het grootste deel van het terrein. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de

algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de regio. Het verder vooronderzoek dient te gebeuren in uitgesteld traject, na het rooien van de te verwijderen bomen.

Het verder vooronderzoek bestaat enerzijds uit een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), en anderzijds uit een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau wordt vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: Vlaams-Brabant, Affligem (Hekelgem), Kerkstraat 57

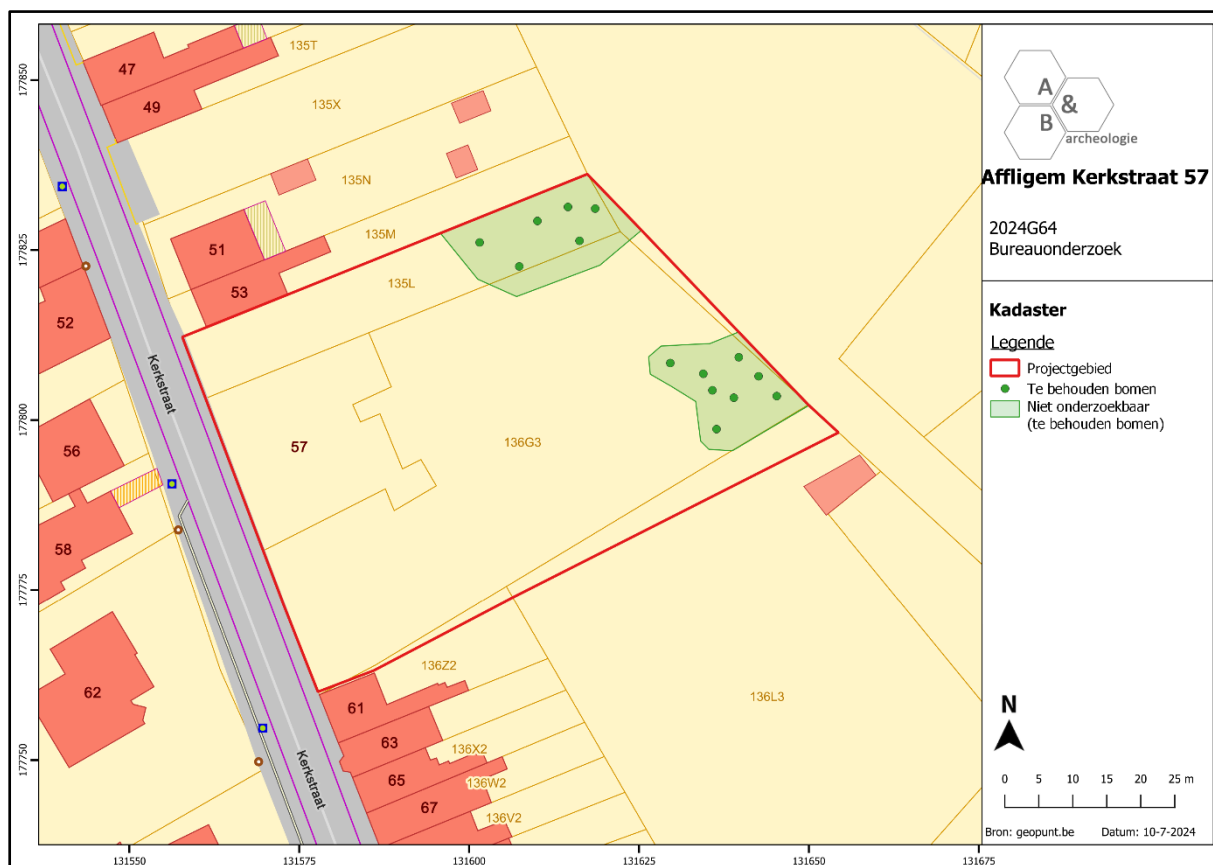
Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 131524,28 en Y: 177757,70; X: 131687,84 en Y: 177838,08

Oppervlakte plangebied: ca. 3.975m²

Oppervlakte onderzoekszone: ca. 3.455m²

Kadastergegevens: Affligem, afdeling 1, sectie D, percelen 135L, 136F3, 136G3, 136L3 (deel), 136Z2 (deel) en 137 (deel)

Bij de uitvoering van het verder vooronderzoek dient rekening gehouden met de te behouden bomen. Deze zones kunnen niet onderzocht worden. Eventuele archeologische sites worden in deze delen ook niet bedreigd. De resterende onderzoekszone heeft een oppervlakte van ca. 3.455m².

Figuur 1 Aanduiding het plangebied en de niet-onderzoekbare zones met te behouden bomen op het kadaster (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er sporen van erosie/colluvium?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
 - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen, of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, of dat het archeologisch niveau in delen van het gebied niet bedreigd wordt, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

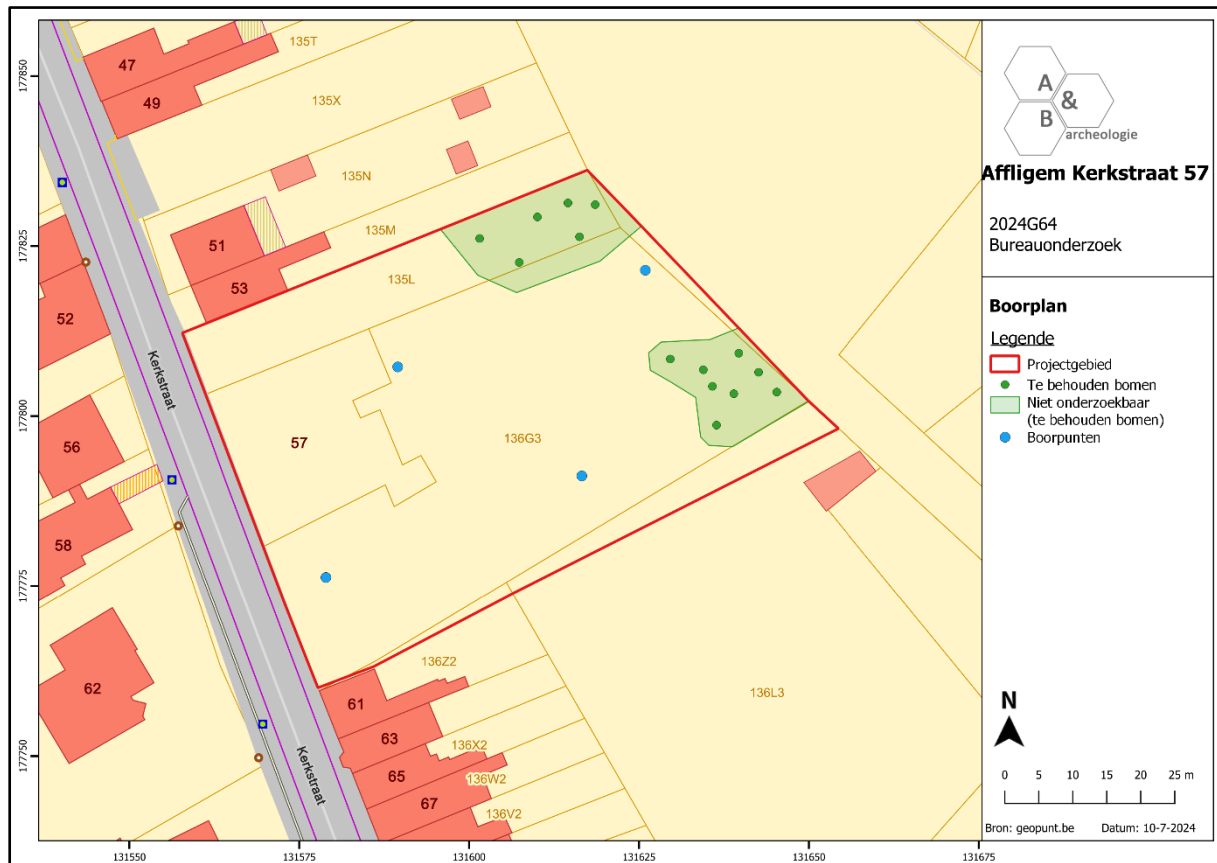
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden

Voorafgaand aan de start van het verder vooronderzoek dient de te rooien vegetatie verwijderd te worden. Hierbij is het van belang dat het wortelgestel van de bomen blijft zitten in de grond. De bomen mogen ook niet uitgefreesd worden. Zo wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd of vernietigd wordt.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden minstens vier boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bijvoorbeeld geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologisch bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen. Indien blijkt dat het archeologisch niveau zich op bepaalde delen binnen het plangebied zich minstens 30cm dieper bevindt dan de bodemingreep, dan is het principe van in situ behoud van toepassing in deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek op het kadaster (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (bijvoorbeeld verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaiën 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (bijvoorbeeld verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (bijvoorbeeld verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijd artefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

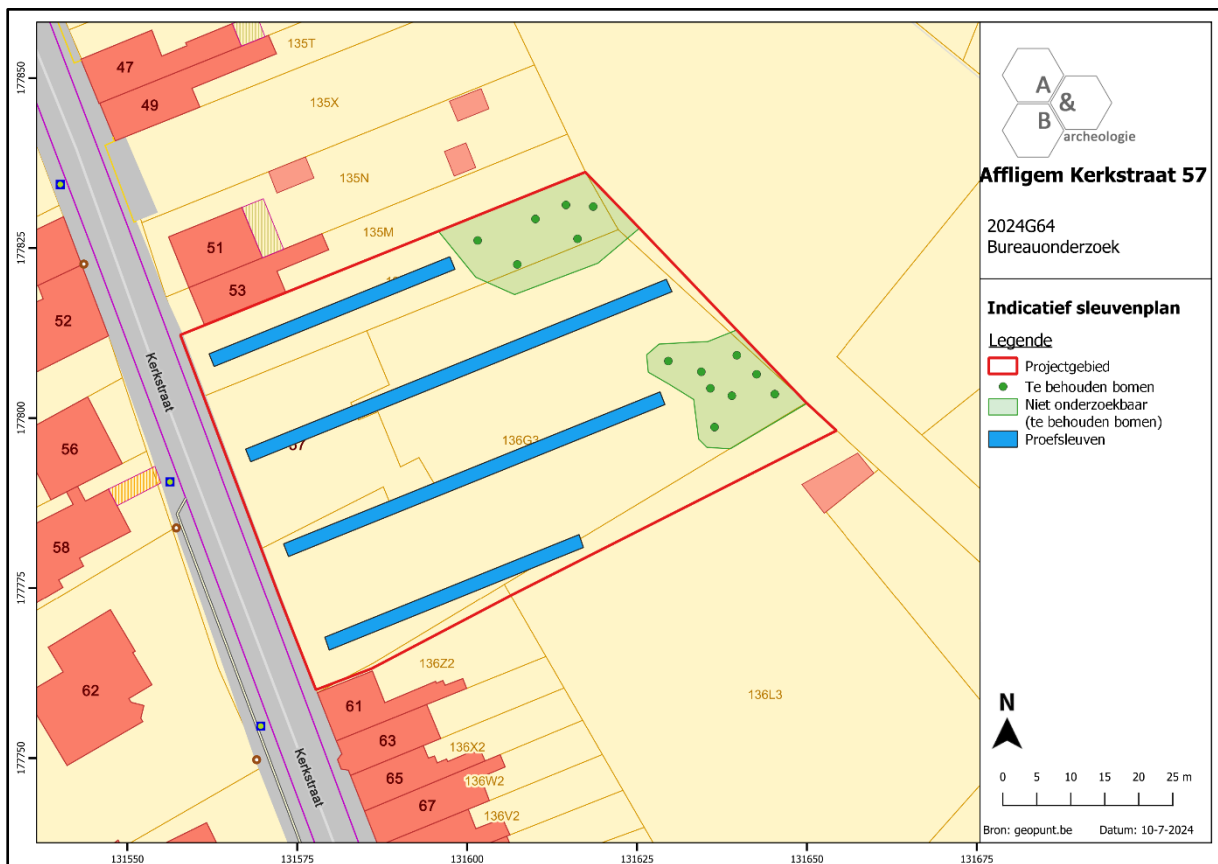
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en worden georiënteerd volgens de lengterichting en hellingsgraad van het plangebied. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen

archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 345,5m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 86,4m², door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 431,9m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bijvoorbeeld graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatief sleuvenplan geprojecteerd op het kadaster (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 100 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op leemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk.